

Felderítő uton az ujszegedi vurstliban

(A Délmagyarország munkatársától) Jókodvet bizserget ereiben a meleg napfény, amely huncut mosolyával bearányozza a virágokat, vidám ritmusba dobantja a lábukat és örökszép melódiákat vezényel a madarak között. Nyár van, Nyár, amikor a tehetősek nyaralni mennek, hogy levessék magukról a megélhetést biztosító munka egy-színű, megszokott ruháját. A szegények a megszentelendő hetedik napot használják fel arra, hogy a verejtékes munkában töltött hét izzadságából és porából kimosakodva pihenessék kaszálsában megacélosodott izmaikat és átadják magukat a boldog önfeledtség, a testi-lelki szórakozás és a megérdemelt pihenés gondot felejtető perceinek. Ez a felszabadult játékkedv, látnivágyó pihenni akarás jellemzi az ujszegedi Vigadó háta mögött lévő »Népligetet«.

Már az árnyas és padokkal, székekkel keretezett ujszegedi sétányon megüti az arrajárók fülét a trombiták rekedt és a dobok tamtamoló hangja. A hőség elől menekülő tömeg leplezetlen kíváncsisággal megy a hang irányába. De minden férfi mellett van egy nő, hiszen itt is áll az a mondás, hogy minden zsák megtalálja a maga föltjét még ma is, amikor a cérna nyaralni ment. Megtalálják egymást a kimenős katonák a jókedvtől, megelégedettségtől boldog Marik, Tecák, Julisok Mekkájában, az ujszegedi vurstliban.

Lebben a szoknya...

Az első, ami szemébe ötlök a vurstli látogatójának, a motor hajtotta lánchinta. Gyermek, felnőtt, akik nem is hallottak Rousseauról, nem ismerik »Emile«-jét, a »vissza a természethez« gondolatát, felszabadulva, lerázva magukról minden hétköznapi nehezéket: gondot, bánatot, kenyér után való hajszát, mindenről elfeledkezve játszanak. Kikapcsolják magukat a szürkeségből, az egymásutánok hétköznapijaiból, csak örülni akarnak, boldognak lenni. S milyen öröm az, belekapaszkodni a hinta láncába, fellendülni a magasba, elszakadni a földtől, ahol minden göröngyös és tisztátalan.

A lánchinta után hajóhinta következik, ahol egyéni ügyességtől és bátorságtól függ az élvezet, a magasbalendülés. A hajóhintákba főleg férfiak szállnak be, de akad egy-két bátor leány is, akik összefogóva hajtják magukat egyre feljebb. Persze a sebesség és a hirtelen lendülés következtében keletkezett szél fellebbenti a leányok szoknyáját, amit esettíntve vesz tudomásul a hajóhinták körül toborzódott tömeg.

„Durr - durr - bele!”

Pár lépéssel a hajóhinták mellett van a lövölde. Itt sokan állnak, hogy rájuk kerüljön a lövés, ugyanis csak két légpuska van, amellyel különböző alakokra lehet célózni. Ezek az ábrák, ha jó volt a célzás, robbanó porra zuhannak, amely

jobb híján hangot ad. De vannak olyan ábrák is a sátorponyvával körülkerített »Durr-durr-be« nevet viselő bódében, amelyek különböző mozdulatokat végeznek találat esetén. Van, amelyiken, ha jó a lövés, feltűnik egy nő, egy férfi, akik lassan összeborulnak. De itt már mesteri lövés szükséges, mert kicsi a célzási felület, így a találati lehetőség is csökkentett. Vannak azonban, akik az ősi magyar virtus kényeszerítő hatásának engedelmességgel, félkézbe vett puskával is találhatnak.

Közvetlenül a lövölde mellett van a jellemet honcoló láda,

amelynél csak a születési évet, hónapot és napot kell az ott lévő korongon megjelölni és az ember már »tudja a jellemét«. Ide azonban már kevesebb ember megy, hiszen a jellemboncoláshoz jellem is szükséges. Nem nagy a tolongás azért sem, mert a ládából kipotyanó cédula szerény alakjával megpirongatja a kis hamis jót várókat. Megtudjuk a céduláról, hogy rövidesen örökölni fogunk, ami tudat alatt már a munka nélkül való vagyonyhoz jutás, régtől fogva él bennünk, csupán egy kis cédulás biztatás kellett hozzá, hogy fölbukjon a tudatba. A jellem-jöson kívül van itt még pár

Sybilla, jövőbe látó papagály,
tengeri malac,

amelyeknek az a hivatásuk, hogy fölturják a jövőt. Az ujszegedi Sybilla azonban nem ragaszkodik ahhoz, hogy különböző titánokat harcra buzdítson, de nem is mondják utána a történelemben a szavakat: »Alia iacta est! a kocka el van vetve!« Tapasztalattal azonban gazdagítják az itteni hősök is a világot, csupán egy kis változtatással: »a pénz ki van dobva!« Ez azonban nem sokat számít és nem is szabad sokáig busulni, mert az ember kezét ingerlő bizalmasan fogja a Mari, hogy menjünk a gyors fényképezéshez, ott pedig mosolyogni kell, hogy

Három pere múlva

papírra merevedve örülünk és mosolygunk. A gyorsfényképezés sok üzletet köt, hiszen mennyien vannak, akik pár pillanatra, pár órára boldognak érzik magukat és azt meg is akadják örökíteni. Nincs is annál szebb, mint átölelni a Teca derekát és azt látni pár hét múlva, amikor már eltűnik az álomszerű jóérzés, tudni azt, hogy mindaz valóság volt, eleven, mesés, feledhetetlen. Mindamelllett jó egy kis tárogatás az emlékezésnek is, amit szolidan szerezhet meg az ember, bajok nélkül. Fényképezés után még egyszer visszanezünk a párok a téren hullámzó tömegre és akkor veszik észre, hogy még nem voltak a

dobbal hirdetést cirkuszban.

Dobni kell a nőt

Meg kell nézni pedig mindent és a cirkuszban látható a »Római császár teljes diszben«, amint a cirkusz sátrának háttérében ügyes kézzel megsétáltatja az »igazgató«. Ez pedig tényleg nagy látvány, amikor egy császár dróton rángathat a szegény ember is. Van azonban más érdekes is itten. Deszkához támaszkodó leányra lesz figyelmes az ember, akit körülöböl és acélkésekkel egy fiatal ember. Borzalmas látvány, de izgató. Azt már nem gyönyörködik és izguliák annyian végig, amikor az ember egy szelid angyalra »szórja« a pénzt. Ebből is látszik, hogy »dobni kell a nőt«.

Mielőtt a vurstlit végleg elhagynánk, tornászok, akrobaták szórakoztatnak bennünket. A legnehezebb dolgokat, mutatványokat produkálja. A nap barnára szepített testüket megizzasztja. A tornászok azonban ezt a dicsőséget és »teremtő« örömet meg akarják szerezni a nézőknek is, ügyes mozdulattal megtölthetetlen urnává alakítva tenyerüket, amelyekbe pénzt dobálnak, de mos már a közönség izzad.

Elhagyva az ujszegedi »Népligetet«, bebarangoljuk a gyönyörű parkot, ahová padokat ültetett az emberi jóindulat. Minden pad foglalt, minden szív megtelt. Viruló, nyári, termékeny érzéssel. Irigykedve nézünk a zsebükből a bicskát és — bevessük nevüket a padba. A park öreg fái is ékeskednek díszítések, faragott szívek, amelyeket kiforrott a fák kérge, megörökítve egy érzést, ihletett hangulatot.

Körülnézünk, lát-e valaki és amikor meggyőződünk, hogy nincsen veszély, mi is bevessük nevüket a lába szívet rajzolva hozzá keretnek. Mert a fa időtállóbb, mint a papír s gondozza nevüket. Télen pedig, ha újra elvetődünk arra, örömmel emlékszünk a nyárra, ami elmúlt, mint minden szépség és újra visszajön, mint örökifju reménység.

Kiss Ottó Miklós

BEVONULÁS MIATT

Bélyegeit csak a hó végéig veszem meg
Bélyegkereskedés
fogadalmi titkossal szemben —
Telefon 39-03. 128

HIREK

Szegedi utmutató

A Somogyi-könyvtárban és az egyetemi könyvtárban vasárnap és ünnepnap kivételével könyvtárszolgálat.

A városi muzeum egész évben nyitva.

Szolgálatos gyógyszerárak: Borbély József Tisza Lajos-körút 20, Moldován Lajos Ujszeged Vedres u. 1, Selmeczi Béla Somogyitelep IX. u. 489 (vasárnap csak délelőtt 10-ig van nyitva), Nagy Gy. örök. k. Hangay Levente dr. Boldogasszony-sugarút 31, Zakar S. örök. k. Máthé Mihály Valéria-tér 1.

Mozi másora: Belvárosi Mozi: Magdolna, Korzó Mozi: Háza-ság, Széchenyi Mozi: Két asszony.

—o—

AZ ELSŐTÍTÉS KEZDETE
ESTT TIZ ÓRAKOR,
VEGE REGGEL HARMÓ ÓRAKOR.

—o—

— Szombat délelőtt kisgyűlés lesz. A törvényhatóság júliusi kisgyűlései szombat délelőtt 10 óra nyitva össze dr. Tukats Sándor főispán. A kisgyűlést előkészítő ülést csütörtök délelőtt tartják meg a városházán s ezen az ülésen állítják össze a napirendet. A tárgysorozaton értesülésünk szerint kiemelkedőbb fontosságú ügy nem lesz.

— Ma délelőtt ülést tart a nyugdíjbizottság. A törvényhatósági bizottság nyugdíjbizottságát ma délelőtt 11 óra nyitva össze a városházára. A kibocsátott meghívó szerint a tárgysorozaton a folyamatban levő nyugdíjazási ügyek szerepelnek.

— Nagy Antal ny. táblai tanácselnök elhunyt. Nagy Antal nyugalmazott királyi ítélőtáblai tanácselnök, tisztántuli református egyházkerület és egyházmegye tanácsbírája, a szegedi református egyház presbitere, 27-én, kedden reggel elhunyt. Nagy Antal nagyműveltségű ember és kiűnő bíró volt, egyházának díszje. Temetése szerdán délután 7 órakor lesz a Malachutca 19. számú gyászsházából. A gyászszertartás után az elhunyt táblai tanácselnök holttestét Hódmezővásárhelyre szállítják és az ottani családi sírboltban helyezik örök nyugalomra.

— Ujabb eljárás az erkölcsi bizonyítványok kiállítására körül. Budapestről jelentik: A belügyminiszter az erkölcsi bizonyítványok beszerzése körüli eljárást egyszerűsítette. Eddig ugyanis az volt a gyakorlat, hogy az erkölcsi bizonyítvány kiállítására jogosult hatóságoknál, hogy amennyiben a kérelmező előzőleg más helyen lakott, a félnek kellett beszerezni előző lakhelyéről ottani előéletének igazolását. A belügyminiszter rendelete most ezt a hatóságok kötelességévé teszi. Belügyminiszteri rendelkezés értelmében az erkölcsi bizonyítványok kiállításánál alapos, előzetes vizsgálattal igazolni kell a folyamodó nemzethűségét is. Tehát az erkölcsi bizonyítványokat mindig az egész életre kiterjedő és pontos vizsgálódás után szabad csak kiállítani. Vonatkozik ez a visszacsatolt, illetve visszafoglalt területekről elszármazott kérelmezők bizonyítványának kiállítására is.

— Márkos György a »Magyar ipar száz éve« című munkájának egy éven belül harmadik kiadása jelenik meg. A harmadik kiadás változatlan, színes-színben mutatja be a magyar ipar fejlődését Kossuth és Széchenyi fellépésétől napjainkig. Nemcsak a múlt gondjait és a jelen problémáit tárja fel, hanem a jövő feladataival is foglalkozik. A könyvet, amely a STUD kiadásában jelent meg, a szerző közismert színes és eleven grafikonjai díszítik. A könyv ára a mai viszonyokhoz képest nevetségesen olcsó, mindössze 2 pengő.